

JÄRKA PÕLEB!

Neljapäeval, 14 aprillil toimus koolis põleng! Tegelikult muidugi lihtne häire ja nagu niinimetatud häiretele kohane teadis igaüks enne selle toimumist, et see tuleb. Meie õpetaja arvas veel, et peaks klassiukse lahti jätma, et võib-olla muidu ei kuule häirekella. Tunnis õppimisest küll midagi

välja ei tulnud, kõik ootasid põnevusega ja arutasid, mida päästa. Osad olid nõus kohe kooli mööblit aknast alla loopima hakama, et ka see väärtuslik kraam säiliks.

Kõlas kell ja kõik olid klassist kiiresti kadunud. Asja märulifilmile sarnasemaks tegemiseks tuli töötuse klassist suitsu ja

kärsahaisu. Enne oli meile loomulikult seletatud, et kooli ees tuleb end ilusti üles rivistada, seisime seal paari teise klassiga, kuni keegi avastas, et me peaks hoopis jalgpalliväljakule minema. Jõudnud sinna, selgus, et meid olla juba maha kantud, direktor oli ka jõudnud kaastunnet avaldada: „Mälestus nen-

dest on hell.“ Nii palju siis lootusest kool lõpetada... Vanematele klassidele oli lisaboonuseks põleva õlivanni kustutamine tulekustutiga, et ikka õpilane teaks, kuidas päästa armast kooli – annaks jumal, et seda kunagi ei peaks tegema.

Joonas

Tuul taskus

Helene Urva
peatoimetaja

Kolm... Kaks... Üks... Start! Suvi! Mida ma rõõmustan, küsite? Tõepoolest mida – liiga palju sääski, halba šašlõkki ja tapvat kuumust, muud see suvi ju pole. Või siiski? Minu puhul on suvi patarei, mis mind ülejäänud aasta vormis hoiab. Ja valgus tunneli lõpus, kui kell on 02:23 öösel ja pooled asjad on veel tegemata (tuttav tunne?).

Ma ei tea palju Nipernaadit on meie lugejates, aga kui esimesed unised tutid rohelist kulda end lumelaikude vahelt välja ajavad, on minu kott juba pakitud. Minek. Kui just pole tegemist suurema seltskonnaga varem ette planeeritud loodusmatkaga, siis selget kava mu reisidel pole. Enamvähem paigas on ainult sihtpunkt – kuigi vahel tuleb ette ootamatusi ka viimase osas (mäletan, kui ükskord sai sõbranna sünnipäevale Palamusele mindud, ainult et teda ennast kohal ei olnud - ups. Tänu suurepärasele lobitööle ei pidanudki surnuaiale magama jääma, vaid sain täismugavused kohalikus noortekeskuses. Joonas magas laululaval, muide).

Aga ka teekond kätkeb endas palju üllatusi. Alates siivututest vanameestest, kes sind kusagil kolkakülas tagatuppa kutsuvad, lõpetades autojuhtidega (hääletades), kes lisaks pealevõtmisele ka linnaekskursiooni teevad. Ekstravagantsemaid juhtumeid üles ei kirjuta, tsensor tõmbaks need lihtsalt maha.

Ma olen juba piisavalt palju inimesi tõuganud selle hukutava elustiili rüppe, kust tagasiteed enam pole, nii et teile ma tuule püüdmist ei soovitagi. Ärge minge. Ärge otsige uusi kogemusi, ärge olge avatud suhtlema, ärge olge valmis vallatuteks ootamatusteks, ärge avastage, milliseid suurepäraseid inimesi elab kõikides paikades üle maailma. Lihtsalt – ärge. Ja teie vanaema rõõmustab.

Iseendale pärapõrgust postkaarti saates,

Helene

Hürü-mürü setokombel

Kuigi viisaastak nägi 18. aprilli ette tavapärase Sinise Esmapäevana, raputasid kauged külalised lõunast meid unisest koolipäevast üles tavatult hingestatud ja värvikireva etteastega Setokultuurist, tavadest ja kunstist.

Kui salajutt sellest, et koolis tuletõrjeõppus toimub, oli levinud kõikide õpilaste kõrvu, siis esmapäevane setutäidide etteaste oli enamikule kooliperest suur üllatus. Oli selle asjaga kuidas oli, aga enamvähem kõik, kellel ette nähtud, jõudsid siiski kella kaheteistkümneks aulasse ja šõu võiski alata.

Laval oli neli setotädi, kes

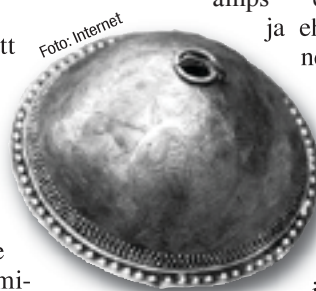

Foto: Internet

laulda ja tantsida mõistsid ning noortele neidudele õpetasid tanu püstitamise põhitõdesid ja üks seto-onu, kes akordionit mängis ja TJJ täkkudele selgeks tegi, kuidas Setomaal mõista anda, et sa naist otsid. Kokkuvõttes oli see magus amps etnogurmaanidele ja ehk ka tore juhus neile, kes kultuuris tugitoolisportlased on ja varem tõesti Setomaast kuulnud polnud. Tänu ulikku meelt näitas üles meie juhtkondki, kinkides igale külalisele Järveotsa Gümnaasiumi logo-ga pastapliiatsi!

Helene

Täitsa kamm!

TJJ pidude saaga jätkus neljapäeval, 31. märtsil, kui kirja sai järjekordne põhikoolile (klassid 5-7) mõeldud pidu. Tantsida keevitati märksõna all „soengud.“

Kahjuks võtsid peost osa ainult üksikud aktivistid. Kohal olnud kümnest inimesest olid ainult 3 teinud soengud ja otsustanud joonistada ka vabal tahtel pildi, mille teemaks oli samuti soengud (pilti näeb aulast, see on uste külge kleebitud). Ülejäänud rahvas oli lihtsalt uurimas olukorda, kuni otsustas lahkuda ja alles jäi umbes 4 või 5 õpilast, keda tuli lõbustada Studio55-l. Lõbustatud sai neid filmide vaatamisega (millest eriti midagi välja ei tulnud), pudelimänguga (mis hakkas juba alguses kergelt edu võtma, kuid see jäi ka poolikuks), karaokega

(mis võttis juba edu) ja siis veel kreeka tantsuga (mis ka õnnestus). Ning ülejäänud aja need õpilased istusid ja kuulasid muusikat, kuni peo lõpuni (22:00).

Mihkel Vaim

Mis lahti? - küsisid raju pidu oodanud üksikud tantsulõvid. M.E.I.L. ei tea küll kinnitada kurje keeli, kes kurdavad infoseisaku ja teineteise mõistmatuse üle ÖOV liikmete ja nende juhendaja vahel, kuid midagi paistakse niiku olevat küll. Loodetavasti ületatakse raskused enne, kui koolipidude kõikuv tase meie noorema astme täiesti eemale peletab.

Peatoimetaja: Helene Urva 11a **Reporterid:** Indrek Laanemäe 11c, Sandra Pottsepp 11a, Heike Risthein 11a, Joonas Jõeleht 11b, Laura Ojava 11b, Argo Kubja 11c, Kaidi Tahula 9a, Sergei Vichman 9a, Heidi Leid 8b, Merili Lobjakas 8b, Karin Kirsimägi 8b, Piret Kirsimägi 8b **Väliskorrespondent:** Hardi Keerutaja **Fotograaf:** Paul Klõšeiko 11b **Küljendaja:** Paul Klõšeiko 11b **Niisamaolija:** Pille Riismaa

staaridepidu

Neljapäeval (21.04) lendas komeedina meie staaridepidude pikka ja auväärsele nimistusse järjekordne punase-vaiba-õhtu. Sedapuhku said Oskari maigu suhu ka õpetajad!

On neljapäeva õhtu ja kell tiksab viis. Mida teevad meie kooli inimesed veel koolis, kui on võimalik istuda kodus, vaadata televiisorit või hängida õues? Õige vastus on, et nad tulid meie STAARIDEPEOLE! Rahvas, enamjaolt 6.-8. klass, istub toolidele. Tuled kustuvad ja sumin jääb vaikselt-lavale ilmuvad esimesed staarid.

Õigupoolest ilmuvad esimestena lavale šikid õhtujuhid Aleksandra ja Joonas. Nad paluvad rahva hulgast julgeid inimesi, kellele meeldib saada sõimata. Lavale ilmuvadki kuus julget noort ja terava ütlemisega Tuuli Roosmaa (Heike Risthein) – algab Nõrgim Lüli! Mäng saab stardipaugu ja küsimused lendavad. Inimesed polnudki nii pabinas, vaid isegi viskasid kildu. Auhinnaks aga ei olnud raha, mida oodati, vaid kommid - BIBI kommid. Iga vooruga jäi inimesi järjest vähemaks ja selguski võitja, kes sai pool kilo kommi.

Hirmunenäod saavad tõeks (õhtujuht Joonas piidlemas Maire Aunastet)...

Algavad staaride etteasted. Esinejate nimekiri oli kirju: oli näha nii nooremaid kui vanu kalu, nii neidusid kui ka kiljatuste saatel armastusest laulvaid tække. Sealjuures olid nooremad varmad kogenumatele kandadele astuma, kõik kiskusid rahvast oma etteastega kaasa, kes imiteeris J. Lo'd, kes Britney't, ka meie kodumaised Nexus, Smilers ja ka muidugi SUNTRIBE ei jäänud tahaplaanile. Publiku seas leidis agaraid ergutajad ja kaasa laulvaid fänne kõigile.

Kui nõ. lapsed olid enda etteasted lõpetanud, astusid lavale meie kallid õpetajad - kuid mitte ainult - ka meie armas direktor! Etendus Grease („Räägi veel“) Publiku seast käisid näpud, et “kes tema on?” - hiljem aga selgus, et tegemist oli meie maskeerunud matemaatika, ajaloo, arvuti või mõne teise õpetajaga. Loomulikult olid pedagoogid rahvalemmikud - rahvas oli lausa hullumas ja digikaamerate välgud

- Parim latiino – 6b J. Lopez**
- Aasta uustulnuk – 5b Suntribe**
- Sõpruse oskar – 7b Smilers**
- Parim lavastaja – Ruti Nõmm Grease**
- Parim muusikal – õpetajad Grease**
- Parim live esitus – 7b „Alice“**
- Grand old – 7b Nexus**
- Parimad õhtujuhid – Aleksandra ja Joonas**

Lehvitame nabasid!

pimestasid silmi. Peab tunnistama, et endalgi käisid külmavärinad üle selja. Pärast etteasteid algas disko.

Kui natukene aega tantsitud, ilmus lavale veidra olemisega heledapäine saatejuht (hiljem selgus, et tegemist oli maskeerunud radiomehe Mihkel Vaimuga). Saade “Reisile Sinuga” võis alata! Publiku seast valiti kolm julget ja agarat noormeest. Küsija rollis oli vapper heleda peaga noor neiu (Liisa Tenno 5b-st), kes pidas vastu poiste naljakatele vastustele ja nendega kaasnevatele kommentaaridele. Lõpuks tegi neiu oma valiku ja õnnelik paar sai auhinnaks “kella viie tee studio 55-ga”.

Peale seda oli aeg jälle tantsu lüüa. Mõne aja pärast muutus publik juba natukene rahutuks, sest sooviti teada saa-

da tulemusi. Õnneks ilmusidki lavale meie kauaoodatud õhtujuhid Aleksandra ja Joonas, et teha teatavaks võitjad ja anda neile üle auhinnad. Kuna kõik osavõtjad olid väga tublid ja vaprad, said kõik Kuldse Plaadi ja “Oskari”. Auhindu anti välja igasugustes kategooriates, nagu näiteks: parim latiino, aasta uustulnuk, parim muusikal jne...Ja ega me ei unustanud ka meie glamuurs-eid ja vapustavaid õhtujuhte, kes olid sammuti välja teeninud kuldplaadi ja oskari.

Kui auhinnad jagatud, siis jäeti järgmise aastani hüvasti ja õhtu jätkus tantsupõrandal. Üllatuslikul kombel ei valgunudki kogu saal kohe wc-järjekorda vaid tantsis vahelduva eduga peo viimase, traditsiooniliselt aeglase, looni.

Karin ja Heidi

“Vanamal oli nurisünnitus”

Kui te mäletate, siis eelmise veerandi viimasel päeval ei toimunudki meie koolis traditsioonilist mikrolaineahjus küpsetatud kuivkrõbedat aktust. Selle eest võlgname oma piiritu tänu õpetaja Pille Riismaale, kelle eestvedamisel maandus 18. märtsil Järveotsa haridustemplis hoopiski KULTUUR ehk teisisõnu popluuletaja Jürgen Rooste koos seltsimees Kitarristiga, et kollase karbi elanikele oma trendikat loomingut tutvustada. Võiks ju arvata, et noori selline asi ei lüpsa, aga võta näpust – Rooste Jürka menu oli tohutu. Milles siis seisnes tema edu saladus?

Tegin oma kaasvõitlejate ehk klassikaaslaste hulgas väikest uurimustööd ja sain teada, et ükski mu küsitletavatest polnud varem härra Roostest kuulnudki. Veel vähem olid nad vist teadlikud sellest, et sedalaadi asja üldse luuleks nimetatakse ja et “roheline tüdruk oli järv”. Ühesõnaga, täiesti uus õun nende jaoks. Üldiselt on ju teada, et enamik noori luulest eriti ei huvitu ning nende suhtumine igasugustesse kirjameestesse on üsna skeptiline, kuid seekord, mu daamid ja härrad, kavaldati nad julmalt üle. Nimelt on Jürgen Rooste kõike muud kui “ma lillesideme võtaks”-stiilis musileebe malbehing – oh ei, tema lajabat ikka täiega:

„kuu mölakas
lõust taevas võitleb iiveldus
hooga hetk veel siis
ujub me tänav ta kuldjast ropsist“

või siis:

Keemiaõhtu

Teispäeva (19. aprill) õhtul muundus kooliaula imeväel keemialaboriks. Hoolimata kõigist üllatustest ja äpardustest, mida “algajad” laboratooriumis korda saatsid, seisis kool kolmapäeva hommikul oma endisel kohal. Keemiaõhtu oli taaskord õnnestunud.

Sedapuhku oli keemilise näitemängu alapealkirjaks ““Algaja” laboratooriumis.” Loo peategelasteks uudishimulikud õpilased, kellele keemiaõpetaja palus mitte midagi puutuda. Aga uudishimu tapab! “Algajateks” olid 11.b klassi Joonas Jõelett ja 9.c klassi Aiten Jagafär. Särtsu lisis 11.b Laura Ojava poolt esitatud paroodia. Nimelt tabas ta hästi ära meie keemiaõpetaja olemuse. Kes meist poleks kuulnud korragi viimase hüüatust: “Vauu!”?

Muuseumi viktoriiniküsimuski oli - keemiaõpetaja ja lemmikütlus.

Laval läbi viidud niiohelda äpardused panid nii mõnegi imestama ja isegi ehmatama. Me ju kõik vähemalt aimame, mida kõike huvitavat saab erinevate keemiliste ainetega laboratooriumis teha. Niisiis, ei püsinud kahe uudistava õpilase käed kaua taskus. Asuti katsetama. Jällegi saime näha, et keemilistest võrranditest saame tekitada nähtavaid protsesse. Nägime ise, kuidas “koge-

„vanamal oli nurisünnitus pisike bob rändas looteräbalana läbi solgitorude fantastilise maailma otse jamaikale ja vanama hakkas tanksaabastega skiniks“

Ja kuna tänapäeva noorus on hukas jne, siis te võite isegi arvata, et publik oli sellise üllatuse peale sillas. Oma osa oli kahtlemata ka Rooste hüpnotiseerivalt isikupärasel esinemisviisil ja väga värvil karakteril, mis nagu neetult toolipõhja külge naelutas. Ta ise ütleb:

„ma olen pasakirjanik kes kunagi ei taha suureks saada ma olen pagulaskirjanik ewr-is ja mu sokid on katki“

Loomulikult ei saa üle ega ümber teda saatnud Kitarristist, kelle meeleolukas taustamäng muutis kogu õhkkonna – vabandage väljendi eest – i n t i m s e k s. Ürituse lõppedes joosti igatahes Põrgupõhja uue Jürka luulekogumikele tormi (rahvarahutustes vigastada saanute arv salati vaikselt maha...) ja päevakangelane ise sai Tallinna Järveotsa Gümnaasiumilt kingituseks... arvake ära mille? Väga õige - kruusi! Juhhaidii!! Mitmesõnaga, oma kaaslaste piinamise käigus sain ma teada, et see uut moodi kirjandussündmus läks kõigile väga hästi peale ja rahvas ootab huviga järgmist sedalaadi happening'i. Jah, see ON vihje. Laske kultuur euroakende vahelt sisse – metsa need uued ribikardinad!!!

Laura

Harju keskmine pasakirjanik

mata” saadi kahe aine segamisel guaššvärvi. “Puhtjuhuslikult” läks ka taskurätik põlema, mis kummalisel (?) kombel ära ei põlenudki. See on see keemia...

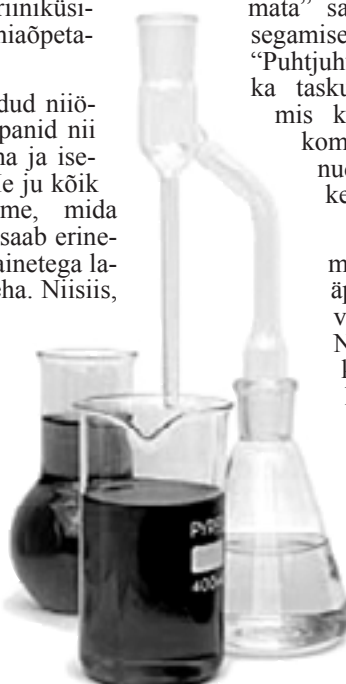
Pärast mitmeid katsetusi ja äpardusi sai osa võtta ka publik. Nimelt toimus keemiategemine viktoriin, millest kellelgi pääsu polnud. Osa võtsid isegi 5. klassi poisid, kes pole keemiat kui ainet kunagi nuusutagi õp-

pinud. Osaleti gruppide kaupade ning ebaõiglust vältides hinnati vastuseidki eri gruppide tasemel. Esiteks need, kelle õppekavas veel keemiat ei eksisteerigi, teiseks põhikool ja kolmandaks siis gümnaasium. Küsimused oli a la sellised: mis taimest saadakse mannat? Või : Mitu protsenti on õhus lämmastikku? Auhinnad olid seekord väga huvitavamaasikas mõõduklaasis. Magus ja kasulik!

Õhkkond oli lõbus, keegi ei tundnud igavust. Ühesõnaga üritus, mille kordamineku eest peame taaskord tänama meie kooli raudvara, keemik Maila Mölderit!

Aga kas sina tead, mis taimest mannat saadakse?

Sandra

Küpsised? Kas süüa saab?

„Telesebjaja“ Madis Malk ja Otto-Triin alias Venno Looaar viisid saalitäie rahvast seksijuttudega ekstaasi. Seda ja palju muudki sai näha 16 märtsil, kui meie armsas aulas võttis aset suurejooneline narko/suguhaiguste ennetusüritus „Küpsised Terviseks!“

Kõik ahhetasid ja ohhetasid, kui lavale astunud „narkohärä“ näitas kotikest valge pulbriga, küsides: „Mis see on?“ „Narkootikum!“ vastasid poolkaares istunud lapsed. Aga oh seda nalja. Polnudki see valge hiinlane, vaid puhas kartulijahu. Härra politseiametist seletas kannatlikult, kuidas koeri narkootikume otsima (ja enamasti ka leidma) õpetatakse. Erinevalt politseikoer Rex'ist, kes üsna pirakas ja tõult hundikoer, oli meile näitamiseks toodud narkokoer tõult spanjel, värvuselt must-valge ja suuruselt pole väiksem.

Õnnetusjuhtudest, kus üks või teine on end süstlaga torkinud ja seejärel surma leidnud, rääkis meile haiglatädi. „Sulgege silmad ja kujutage: noormees, äsja edukalt riigieksamid lõpetanud, hüppas Viru hotelli 26. korruse aknast alla. Tema kehast leiti narkootiku-

“Mees, see pole kombain, see on mobiiltelefon!” sms'i mäng avab noorte silmad.

mi tarvitamistunnuseid,” pajatas ta põnevaid, kuid kaastundlikke katkendeid elust enesest. Ise tead, mis oma eluga teed.

Selgitati ka seadusandluse auklikkust narkomaania piiramisel, mille kohaselt narkootikumi omajana oled sa kurjategija, kuid kui heroiin, kokaiin vms on sinu kehas, oled endine(?) kurjategija ja see enam politseid ei huvita. Teile siis teadmiseks.

Ja kuna veidi hilinenud reklaamil seisis „...räägime seksist, mängime põnevaid mängu...“, ei jäänud seegi

tegu tegemata. Eesti Pereplaneerimise Liidust kohale toimetatud neu ja noormehe abiga tehti selgeks, kas enne tuleb osta kondoom või alustada kohe „uue raundiga.“ Ka AIDSi saamisvõimalused sorteeriti: HIV-verd kandva sääse hammustus ja aidsihaigega samas wc-s käimine ei ole ohtlik, verekontakt aga surmohtlik. Aktiivsematele jagati kondoomi.

Kel õnne, see sai vastata kõige kuulu põhjal viktoriiniküsimustele. Mitu liitrit puskarit saab 30 kilost sõnnikust? Kui

palju aidsihaige sülge peab ära jooma, et ise nakatuda? Kel kohe palju õnne leidis (ja loomulikult tarkust), sai kas rahakoti, kaelapaela, klouninina või mõne muu vidina.

Veidi hiljem joosti sms'e kirjutama, tehti publikule nägusid, poeti läbi paela... Nalja sai oi, oi kui palju (auhindu samuti). Pimeduse saabudes hakkas rahvas lava ees hüppama, päid jõnksutama ja karjuma pealekauba. Ei, see ei olnud kolmapäeva (16.märts) õhtune madness, vaid pesuehtne the Cookies. Metal-rap bänd, mille loojaks ja solistiks „Otto-Triin“, küttis näpuviskajad üles, seejärel jahutas värskendava veega. Õhtu lõpetas rahulik ringis tantsimine.

Ei saa öelda, et vähe rahvast oli. Õelgem: rahvast oli piisavalt, et üritus kordaläinuks tembeldada (ehkki loengutes eriti targemaks ei saanud). Kogu õhtu on oma kiidusõnu väärt. Aitäh korraldajatele. Aga kas me saime küpsist? Saime süüa? Saime, saime.. Tublimad näppajad said ka rohkem kui ühe pappkarbikesse peidetud maiustuse: kas moosi või šokolaadiga.

Merili

MADIS JÜRGEN: „Ja-jah.. aitab juba. Vabandage! Khm-khm. Aitab! Sa võid juba lahti lasta!“

Hip-Hip-Hurraa!

Samal ajal kui ülejäänud koolipere hardunult härra Rooste sõnavõtust osa sai (18 märts), vurasime meie (Helene Urva ja Paul Klõšeiko) tuul takkus Tartu poole. Just seal pandi punkt Eesti parima koolilehe valimise võistlusele. Juba mitmendat korda Eesti Noorte Meediaklubi poolt korraldatav üritus oli meie lehekesele midagi uut. Ja kuigi M.E.I.L. veel üsna noor ja roheline on, napsasime me siiski ühe auväärsetest tiitlitest. Nimelt leiti, et Laura Ojava lugu „Matemaatikaõpetaja Siberis“ on väärt kolmandat kohta pjedestaalil intervjuude

kategoorias. Palju õnne, Laura! Jackpoti, parima lehe tiitli napsas Kuristiku Gümnaasiumi „Kresku.“ Üldiselt kiideti ka M.E.I.L.-i ja soovitati jätkata samas vaimus. Ehk tuleb järgmisel aastal auhinnanodi ära vedamiseks juba suurem kott kaasa võtta?

PS! Laura Ojava artikkel ilmus Eesti Ekspressi noortelisis Versus 28. aprillil 2005.

Helene

Invite Send Files Webcam Audio Fun & Games

To: 4 Participants

"Arvasid, et on lihtne, jah?"

Noored õpetajad räägivad MSNis oma esimesest aastast koolis

Neli noort ja rohelist õpetajat: algklasside õpetaja Annika Teras (alias Trips kevades), loodusõpetuse õpetaja Meelike Mätas ja emakeeleõpetajad Ann Aruvee ning Triinu Lehtoja (alias Triibukas) kohtusid MSNis, et natuke muljeid vahetada.

Triibukas says:
Enne kui jõuame jutujärjega oma praeguse töödandjani ehk siis 4-kordse majani Järveotsa tee 31, võiks veits nostalgitse-da ja tibatke omaenda kooliteed meenutada!!! Või mis? Kes miskit esimesest koolipäevast suudab meenutada??? Minul oli igatahes pruun ranits.

Ann says:
Mul oli roosa heegeldatud vest ja ruuduline seelik ja astrid higises peos :P

Triibukas says:
Jõle lai leht olin sellega.

Trips Kevades says:
Minul oli punane ranits, ele-vant oli peal.

Ann says:
Mina igatahes koolivormi enam ei kandnud.

Triibukas says:
Minul oli õnn käia 9 aastat Hii-umaal Käina koolis, seda aega ei vahetaks millegi vastu. Maakool ikka maakool.

Meelike says:
Mina ikka läksin esimesse klassi koolivormiga – aasta oli vist 1984.

Trips Kevades says:
Mina kandsin sinist koolivor-mi: müts, pihikseelik ja sinine triiksärk, ikka päris täisvärk.

Ann says:
Astusin Järveotsa gümnaasi-umi uksest sisse juba 16 aastat tagasi ja siia maani. Klassijuhataja oli Sirje Võsa, talle ainult kiidusõnad.

Meelike says:
Alustasin oma kooliteed Vil-jandis ja kuni lõpuni.

Triibukas says:
Millal esimene "köver" päevikus-se rändas?

Ann says:
Mul 6. klassis kätel seisu eest. Aga siis hakkasin kodus vastu ust harjutama ja tegin nelja peale ära. Ma vist paar kahte ainult saingi kokku.

Triibukas says:
Minul teises klassis, peast arvu-tamine polnud veel päris selge!! Võttis ikka silma märjaks.

Meelike says:
Ei mäletagi.

Trips Kevades says:
Mina jäin kolmandas klassis vist võõras koridoris jooksmise pärast klassijuhatajale vahele ja mind pandi nurka.

Ann says:
Aga ükskord oli mul algklassides ka selline häbilugu, et ma jutus-tasin tunnis ja pidin klassi ette seisma minema. Ise ka ei usu enam

Meelike says:
Me ka jutustasime ikka sõ-brannadega ja siis pandi õpe-tajate tuppa seisma.

Trips Kevades says:
Aga praegu on küll mõnele päris hea kahte kirjutada või mis?

Ann says:
Tegelt, ega ma just ei naudi kah-tede panemist, aga sageli ei jää muud üle. (Näed, tegelt lipsaski

sisse :))

Trips Kevades says:
Ok, kuidas me siis Järveot-sa Gümnaasiumisse õpeta-jaks jõudsime?

Meelike says:
Õpetajate lehe kaudu ikka.

Ann says:
Mina jõudsin nii, et olin eelmisel aastal põhikooipraktikal, andsin pragues 7b-s ja 9b-s ja siis õpe-taja Nõmm küsis augusti lõpus, kas ma ei tahaks 5. klassi endale võtta, sest tal liiga suur koormus. Olin nõus.

Triibukas says:
Pedast saadeti praktikale, tegin siin kaks kuud "katseid" läbi. Järgmisel õppeaastal aga kutsu-ti põhikohaga platsi.

Trips Kevades says:
Mina istusin märjal mättal, grillisin liha eelmisel kevadel samal ajal ja siis arutasime erinevatest tööpakkumistest, mis Õpetajate lehes ilmunud on. Ma siis ka natuke valjusti mõtlesin, et kas peaks Jär-veotsas kandideerima või ei. Lõpuks helistasin. Direktor oli kogu aeg haige, kedagi kätte ei saanud, helistasin õpetajate tuppa, keegi vastu ei võtnud, mõtlesin juba, et enam ei üri-ta, kuid siis ühel päeval kutsuti vestlusele.

Kui arvate, et neiu, kes praegu kriidiste kätega koolis ringi jooksevad, ainult tarku-se jagamisega on tegelenud, eksite sügavalt. Antud vest-luses osalejad on töötanud nii kingamüüjana (Triinu Lehto-ja), klounina (Annika Teras), suveniiride maalijana (Ann), spordipoe müüjana (Meelike Mätas), maleva rühmajuhina (Annika Teras), salatileti tä-

dina (Ann) jne.. „Õpsi töös on palju miinuseid, aga kui nt salatitõstmisega võrrelda, siis valiks vist ikka õpetajaame-ti.“ (Ann)

Triibukas says:
Kuidas õpilased tunduvad? Üld-mulje?

Ann says:
Vahelduv. Mõni päev meeldivad väga, teinekord mitte eriti. Ük-späev üks 5. klassi poiss küsis, et "arvasid, et on lihtne jah?" (siis kui ühed akna kaudu klassist väl-jusid).

Meelike says:
Tõsiselt – vahel tunduvad tä-iesti mõistlikud ja siis jälle...

Triibukas says:
Igasugust rahvast liigub ringi jah. Üldiselt armastan kõiki oma hoolealuseid, aga mõned eran-did on ikka kah!!!

Ann says:
Muidugi ma ei nõua, et nad hau-dvaikuskes istuksid ja kätt tõstak-sid, samuti ei keela keegi häid nalju teha, aga mingi piir võiks ikka olla. Kõige rohkem häirib see, kui mõni ei üritagi, lihtsalt passib ja ütleb iga viie minuti tagant, et ta ei oska.

Meelike says:
Samad sõnad.

Triibukas says:
Kui õpilane on rumal, pole sest jah nii hullu, aga mina EI KAN-NATA kohe selliseid, kellel lais-kuse hais küljes. Ainus hobi on mobiili näppimine ums.

Triibukas says:
Mina rõhun vist liialt semutse-misele, tahan, et õpilastel tunnis hubane olemine oleks. Ei peaks hirmu tundma. Võib-olla õige teadmiste jagamine kannatab, kes teab.

Õpetajaks olemise kõige raskem külg on eelkõige in-

Last message received on 30.04.2005 at 0:46.

imeseks jäämine. Kuidas olla hea õpetaja, olemata sealjuures nõid. Aga ka lootusetud juhtumis, hindamine, kellegi saatuse eest otsustamine, läbipõlemisest hoidumine, vihikute kuhja uppunud nädalavahetused ja eraelu hääbumine. (Paneb mõtlema?) „Vahel on see asi ka, et ise oled hästi palju vaeva näinud (nt huvitava töölehe teinud, filmi orgunninud vms) ja siis keegi lihtsalt rikub kõik ära. Kohati on selline tunne, et annad endast hästi palju, aga vastu ei saa midagi. Siis olen kurb.“ (Ann)

Ilmselt ei kujuta enamik meist ettegi, kui palju aega ja tööd kulub tundide ettevalmistamiseks, sest ega ükski õpetaja ei taha „mingi igava jamaga“ klassi ette ilmuda. Jah. Usume me seda või mitte, aga meie noored õpetajad tahavad veel natuke aega noored olla. Töö koolis seda aga naljalt teha ei lase ja sellepärast on paljudel õpetajannadel plaanis rünnata paremaid jahimaid. „Siis kui suunurk tõmblema hakkab, siis tuleb pill kotti panna ja teistele jahimaadele minna.“ (Annika)

Meelike says:

Loodan, et järgmisel aastal on kergem.

Ann says:

Kuidas teile üldse Järveotsa õhkkond tundub? Mul õpsina on hoopis teie mulje kui kunagi õpilasena.

Trips Kevades says:

Sul on päris huvitav kogemus, eks?

Ann says:

Selles suhtes mul imelik jah, et enamik õpse ju mind kunagi õpetanud, seepärast mul ka paljudele raske sina öelda. Alguses tahtsin refleksist õpside tuppa minnes koputada ka :)

Ann says:

Järveotsas tegelt neid vanu järveotsakaid veel. Piret Murd nt ja Mirja-Lenna vist ka põhikoolis siin käinud. Aa, ja Kaur loomulikult. Nii,

et meil siin terve pesakond.

Meelike says:

Minu arvates on õhkkond norm ja oma ruumis on mul superlahedad inimesed.

Triibukas says:

Inimesi on seinast sein - vaimuselt pakatavatest kuni sellest tühjadeni.

Trips Kevades says:

Kui mina oma koolis praktikal käisin, siis õpside tuba muutus kohe-kohe ebameeldivaks kohaks, siin sellist asja pole.

Noortele õpetajatele ei too- da koolielu hõbeliudadel ette. Paljudel on kehvad kogemused riidlevate valvelaua- ja ujulä- didega; garderoobionuga, kes ei usu, et tegemist on õpetajaga jne.

Ann says:

Kas te muidu teiste õpetajatega vabal ajal ka suhtlete? Meil eesti keele õpetajatega selline tore sõprus- kond, saame tihti kokku, joome teed ja lobiseme niisama.

Triibukas says:

See on tõesti asendamatu koos- lus!!!

Meelike says:

Pole nagu sellist aegagi.

Trips Kevades says:

Ei suhtle, mul pole küll kellegi vastu midagi, kuid ma eelistan vaba aega mitte nendega veeta. Aga teiega veedaks küll, ma arvan :)

Ann says:

Mis te arvate, kas noorus on õpe- tajal pigem pluss või miinus? Mulle ütles üks poiss, et a la kes sa oled, ise käid ka alles (üli)koolis.

Triibukas says:

Mina olen aru saanud, et lapsed hindavad väga noort õpetajat, eks seda indu ja energiat ju hulgi!

Trips Kevades says:

Noorte õpetajate maailm on nen- de omale sarnasem. Me mõista- me neid paremini.

Ann says:

Seda küll jah, kui ma 5. c tüdruku- tega seinalehte tegime, siis mulle

öeldi, et olen neile nagu öde.

Meelike says:

Mulle öeldi, et tavaliselt on õpetajatel kuri nägu, aga mul pole.

Ann says:

Ma kuulsin ühest allikast, et keegi gümnaasiumipoiss oli öelnud, et kõikidel õpsidel võiks olla selline figuur nagu Meelikesel ;)

Nalja saab ju tegelikult koolis palju, peaaegu iga päev tuleb õhtul midagi naljakat meelde. Nt kui õp Aruvee 5. klassiga talvel jalutamas käis, üritas üks poiss vastutulevatele inimestele lund müüa (paraku edutult). Tunnis lastega koos naermine pole sugugi haruldane tegevus. Vahel tunnevad noored õpsid, et ei sobiks kaasa naerda, aga ikkagi kisub naerule. Kuigi on olukordi, kus ei saa mõista, tuleb ennast kehtestada, sest muidu astutakse pähe. Ja seda ei tohi juhtuda lasta.

Siinkohal lõppeb õpetajanna- de jutulust, kuna järgmise päeva tunnid vajavad ettevalmistamist ja vahel tuleks ka magada...

Trips Kevades says:

Mina pean ennast ka ilusaks ma- gama, homme aktus, mul lapsed laulavad hümni ja jagavad lilli. Ma ka seal.

Ja lõpetuseks -

Ann says:

Tahaksin öelda seda, et kuigi lapsed on vahel erilised sigudikud, armastan neid tegelikult väga ja üritan kõigest väest, et kõigil hea oleks.

(Kostab nõustuvat pominat)

***

Ok, olge siis tublid. Homme näeme! Värvilisi unesid!!! Nägudeni. Sau, oli meeldiv. :) Sauki. Lehva.

Vahendas Helene

Ann (Online)

Trips Kevades (Online)

Triibukas (Online)

Meelike (Online)

SPORT

Tallinna Järveotsa Gümnaasium jätkas oma korvpallimänge linnafinaalis. Seal nii hästi ei läinud kui Haaberstis. Neljast mängust saadi ainult üks võit. Kuigi kõik andsid endast igas mängus parima, arvasid mängijad, et meie võistkond oleks võinud paremini mängida. Kindlasti kujunes mängude teravaimaks olukorraks JG ühe põhimängija **Kristjan Põllu** käitumine. Mängija, kes pidevalt Kristjani vastu määruseid rikkus, suutis teha talle vea. See viga oli viimane piisk Kristjani karikasse. Tal läks kops üle maksa. Tekkis väike kähmlus, mille käigus oli

Kristjan Põllu valmis vastasele pasunasse andma. Kohtunikud tulid vahele ja Kristjan saadeti mängu lõpuni saalist välja. Mäng jätkus ilma ühe põhimängijata. Järgmise mängu alguses tuli 32. kooli treener meie meeskonna juurde ja näitas eelmise mängu protokollid, kus oli kirjas, et Kristjan Põllu ründas vastast rusikaga näkku. Seetõttu on Kristjan eemaldatud üheks mänguks. Kellelegi see ei meeldinud, aga kohtuniku otsust ümber enam ei lükka. Alagrupi viimane mäng suudeti siiski võita. Vähemalt ei jäänud päris nullipoisteks.

Vabandus

Eelmises M.E.I.L.-i numbris eksisime me suusavõistluse tabelis nimedega, nimelt ei olnud gümnaasiumi osas võidumees mitte **Mihkel Kaljuveer** vaid **Karel Loik**. Vabandame!

20. aprillil oli kõigil huvistel võimalus minna kooli kaudu tasuta vaatama Eesti-Norra ametlikku maavõistlust, mis oli ühtlasi **Marko Kristali**

Aset leidsid ka 6-7 klasside jalgpallivõistlused, mis toimusid **Mustjõe Gümnaasiumi** väljakul. **Rocca-Al-Mare kool** kasutas esimeses mängus lubatust vanemaid mängijaid, mille järel nad diskvalifitseeriti. See andis meie koolile kindla võimaluse pääseda poolfinaali. Poolfinaalis kaotati **Väike-Õismäe Gümnaasi-**

ametlik lahkumismäng. Staadionil võis kohata nii vanemaid kui nooremaid kisakõrisid, kes kogu südamest Eestile kaasa elasid.

umile seisuga 5:1. Lõppseis on järgmine: Mustjõe Gümnaasium esimene (nagu nad seda on igal aastal), Väike-Õismäe teine ja siis tuleme meie, JG, auväärsel pronksikohal.

Sportireporter Sergei

Malenupp

10.märtsil toimusid igaaastased Haabersti koolide vahelised võistkondlikud (võistkond: 3 poissi, 1 tüdruk) malevõistlused, osavõtjaid oli oma 40. Meie kool saavutas 18 punktiga 1. koha (võistkond koosseisus Everiin Silas, Priidu Müür, Taavi Joonas ja Joonas Jõelett), teise koha sai Väike-Õismäe Gümnaasium ja kolmanda koha Vene Lütseum.

Kaks parimat Haabersti kooli kupatati üle-Tallinnalisele koolidevahelisele võistlusele, kus meie kool saavutas 8-9 koha (võistkond: Taavi Joonas/Joonas Jõelett, Priidu Müür, Rain Tibar ja Everiin Silas). Rõhutaks, et tähtis pole võit, vaid osavõtt.

Joonas

Malelaud

Foto: Joonas Jõelett

Kabenupp

12 aprillil osales kooli võistkond koosseisus Taavi Joonas, Joonas Jõelett, Rain Tibar ja Everiin Silas Tallinna Koolide vahelisel kabevõistlustel. Võistlusest võtsid osa 17 kooli ja meie kool saavutas 10 koha 26 punktiga 56-st võimalikust. Koht on rahuldav, kui arvestada, et kabelaud ei kuulu meie igapäevaste sõprade hulka.

Joonas

Kui su ema seda kuuleks...?!

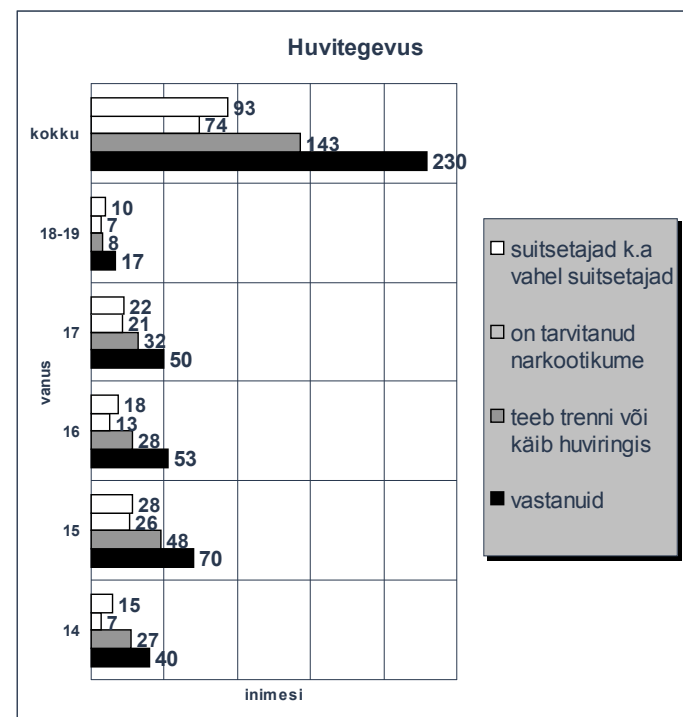
Kui pahelised me siis oleme? Ülevaade 10-nda B Urmo Halumetsa ja Christoffer Kleini uuringust meie kooli õpilaste seas nende (halbade)harjumuste osas.

Teisel poolaastal liikusid mõned rebas-noorukid koolis ringi silmatorkavalt hästi rietatult. Üsna pea selgus ka noormeeste siht. Nimelt uurisid nad TJG õpilaspere kombeid vabaajaveetmisel. Uuring viidi läbi 230 õpilase seas. Tulemus? Suitsuvaba kooli ideega harjunuil paluksin enne järgneva lugemist leida istekoht. Suitsetajaid (sh need, kes end juhuseitsitajateks peavad) oli küsitletute seas 40%! Kolmandik küsitletutest on tarbinud ka narkootikume. kõige enam suitsetajaid ja narkolembeseid noorukeid on 15 aastaste seas, samas on nende hulgas ka kõige rohkem trennis või hu-

viringis käijaid. Kõige vähem tegelevad huvitegevusega vanimad õpilased. Seda ilmselt seetõttu, et 18/19 aastaste seas on kõige enam neid, kes endale peale kooli leiba teenivad ja kellel aeroobikaks või lauluringiks lihtsalt aega ei jagu.

Kahjuks ei olnud eraldi välja toodud kui mitu korda nädalas keskmine noorsooline joomas käib, sealtki oleks ilmselt paras pätkel saadud kõrva taha panna. Vähemalt sai lahendatud müsteerium sellest, miks kooli ümbritsev haljastus pidevas suitsuvines on. M.E.I.L. omalt poolt soovib esiteks seda, et proovimised jääksid siiski ainult proovimisteks ja teiseks: kui sigarett juba läidetud, võib ta pärast põõsaaluse asemel ka prügikasti lennutada.

Helene

Meie kaamera tabas maniakaal-seksist Argo hetkel, mil ta sisenes oma värskeima saagiga 2. korruse wc-sse.

Kas koolis sobib seksida?

Kui kaugele on võimalik lükata sündsuse piirid kooliseinte vahel? Kas kooli roheline aed üldse piirab meie tegusid? Kui levinud on romantiline kohting koolikempsus? Kõiges selles valgustab meid legendaarse sebimisõpiku autor ja armunute vaimne mentor – Argo.

Väike kabistamine kooli WC-s on päris julgust nõudev tükk koolis tegutsevatele paaridele, kuid kas ka seda väärt. Siiani tundub, et keegi ei ole seda ette tahtnud võtta. Selle aasta andmete põhjal nii julgeid armastajaid ei leidu, kes oma suhte oleks kokku võtnud ja sammud WC kabiinide poole seadnud, et seiklushimu rahuldada. Ma eeldan, et suurt tähtsust mängib ka käimlate hügieen, mis ei ole just viie täрни euro puhtusega, kuid nagu me teame, armastus aitab vigadest mööda vaadata.

Meie koolis ei esine suuremat sorti amelemist, küll aga miilustamist ja muud tegevust, mis kuuluvad amelemise alamliikide koosseisu. Silma on paistnud küll ainult need, kes avalikult on tabatud suudlemas ja kuumi kallistusi vahetamas keset kooli ilutsevaid koridore. Siiani on kaasõpilaste suhtumine olnud pooldav ja mingeid torisevaid sõnu pole nagu kuulda olnud. Siiski on

mõne juhuslikult mööduva õpetaja silmist võinud lugeda, et see kallistamine ja musitamine neile ei istu, aga lõppkokkuvõttes oleme meie ju need, kes alustavad oma eluteed, suheldes oma tulevaste

laste potentsiaalsete emadega :)

Samas koolis käivatel paaridel esineb alati üks mure - nende suhe on esmaspäevast reedeni kaasõpilaste valvsa pilgu all, mis üldiselt tähendab

sega, et igasugune armastuse väljendamine kui selline on limiteeritud või lausa keelatud. Selline rutiin hakkab ajapikku läheduse vajaduse kaotama ja kui veel leidub keegi, kes kahe armastaja kohta seksiteemalisi kommentaare laob, siis on raudne laks, et nende suhe saab languse osaliseks, olgu ta siis kui tahes kaugele arenenud. Uskuge mind, teatud inimesed tunnevad metsikult puudust kallima puudutustest ja teab millest veel.

Siit tekstist ka järeldus – koolis on raske suhet hoida puutumatusena, veel vähem seda uuele tasemele tõsta (käimlat või muud vaikset kohta valjutada), aga veidikese õnne ja suure tahtega on võimalik kõike võita või tagasi saada, peaaegu et ise tahate seda.

Minu isiklik arvamus on, et niikaua kuni need paarikesed kedagi ei sega ja tõsiselt oksele ei aja, on asi lubatud. Mõne üksiku toriseja arvamus siinkohal enamuse arvamus ei otsusta ja pealegi, ega armastus hüüa tules, välja arvatud mõnel, kel ta koguaeg karjub.

Argo

Nii need eestlased välja suridki...

Operatsioon:

“Märjad jalad 2005”

Pajatus sellest, kuidas Paul Kaitseliiduga metsas sõda mängis, ehk mitu paari villaseid sokke kulub ühel romantilisel nädalavahetusel looduses.

Kõigepealt mainin ära, et mul polnud Kaitseliiduga kuni selle aasta aprillikuu alguseni erilist pistmist olnud, ajateenistust läbinud samuti mitte (küllap tuleb ka see aeg kätte), õppekava kohaselt olin vaid 10. klassis läbinud riigikaitsekursuse ja lisaks teatav militaarhuvi, kuid seda (arvestades järgnevat) vast eriti suureks kogemuseks pidada ei saa. Igatahes, kui klassikaaslasest kaitseliitlane Artur Aava mulle võimalust tema rühmaga laagrisse kaasa minna pakkus, olin hoobilt nõus ja nüüd tagantjärele olen kindel, et oma otsust ma kahetsema ei pea.

2. aprilli varahommikul Lauliku 4a asuvasse Kaitseliidu Nõmme malevasse jõudes suutis närv päris korra-

likult sees kripeldada – mina, kes ma panen elus esimest korda vormi selga, lähen kamba lihast ja luust *rambodega* metsa, *bloody marvellous!* Pea täisvarustuses (mina ei saanudki relva...) rännak viis meid läbi Nõmme, kus ilusatele poistele ja tüdrukutele karmi nägu tehkes lehvitada sai, ning lõpuks Männikule.

Peale tunniajalist loengut laskesektorite kaartide koostamise kohta sai vastomandatud teadmisi ka kohe rakendama hakata. Märkamatult jõudis kätte lõuna – üllatus ootas ees to-

idupakkide kättesaamisel – võrreldes koolitoiduga, oleks sellest jätkunud terveks nädalaks! Tegelikult on see ju ka arusaadav – sõdur peab riiki kaitsma, samas kui õpilase kohus on... mnjah, õppida.

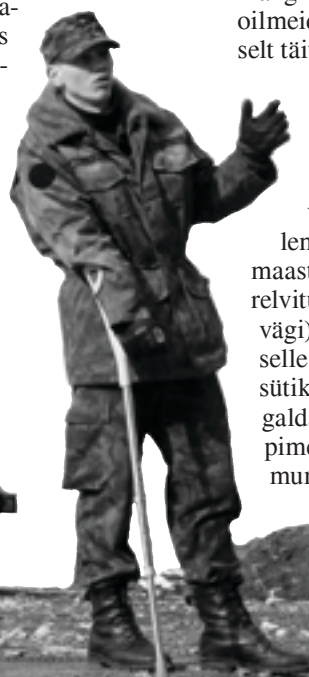
Kas teate kuidas leiba luusese laskvat kaitseliitlast ahvi kiirusel liikuma panna? P i i s a b

käratusest “Kiivrid käes ühte kolonni Iltise juurde, laske-moona saab!” ja see kõik muutub tõelisuseks. Kiirloeng varitsuse kohta ja rännakule! Nüüd kujutage siia juurde veel ette läheduses *paintballi* mänginud aasia turistide näoilmeid ning mulje on suhteliselt täiuslik.

Veelgi kiiremini kui hommikul liikus aeg päeva teisel poolel, sisustatud oli see kahe varitsuse (vastaseks mõlemal juhul ülekaalukas maastikuautost ja kolmest relvitust mehest koosnev vägi), varitsusele sattumisel selle hävitamise, granaadisütitutest miinivälja paigaldamise ja pea pilkases pimeduses gruppidega toimunud orienteerumisega.

Kapten Pilyv innustavat kõnet pidamas (loe: õppetund laskesektori kaartide koostamise kohta)

Rahulikumalt sai istuma kl 2 paiku öösel. Tagajärg: ligi kahemeetrine lainetus saabastes ning ammendunud kuivade sokkide tagavara. Targemad võivad nüüd mõelda, et ma oleksin võinud teise paari vil-laseid kaasa võtta – uskuge mind – kuldaväärt soovitus, kuid – see oligi teine paar. Mitte kunagi varem pole mulle Tallinna Peenleib nii hästi maitsenud, kui tol hetkel seal lageda taeva all matil lamades ja pilvitut taevast vahtides. Öndsad mälestused.

Seoses päeva ootamatu fina-aliga – keset valgusrakette toimunud õunavarastamismis-siooniga, millel segavaks fak-toriks ka patrullivad kurjad onud, lõppes tegevus alles kell 4. Umbes samaväärselt kirjeldamatu oli ka külma ja mär-ja saapa jalgatirimise mõnu hommikul, kuid see selleks, soe tee ja hommikusöök pa-randab kõik haavad.

Kõht täis, vallutas meie kõi-gi südamed granaatide efek-tiivne kasutamine lahingus. Üllatuslikult usaldati ka mulle 3 õppegranaati ja lahingpaa-rilise vastase positsiooni hävitamisel tegin ma mõne-le vanale olijale (kõh-Artur-khm) silmad ette, enesekind-luse tõus missugune. Peale praktilist miinivälja ületamist, kus igaüks võis oma liigutusi/

Ragulka pole mänguasi!

tähelepanu täiel määral proo-vile panna, oli jalge all juba päikeseline ja tuttav Männi-ku-Nõmme marsruut.

Ma ei hakka mainima, et mul oli kahju vorm tsiviilriie-te vastu vahetada, see on niigi selge, paraku oli aga käes püh-apäev ja raske töönalal pres-sis uksest ja aknast sisse. Kel vähegi huvi, proovige järgi, soovitan soojalt.

***

Veidike tõsisematel teema-del: kas Kaitseliidul on üldse mõte? Kas tasub raisata mak-sumaksja raha selleks, et me-hed (ja mõned naised) saaksid lihtsalt tasuta omaks lõbuks seigelda ja relvadega mängi-da?

Märksõnad iseseisvaks arut-luseks võiksid olla näiteks: si vis pacem, para bellum; kaitsetahe; jalavägi vs kaa-saegsed ühendatud väeliigid; Pihkva dessantnikud väikeri-

ikide iseseisvus & selle mõte; kaitseväes omandatud tead-miste säilitamine; isamaaline kasvatus; oskus looduses hak-kama saada

Paul

Erinevalt vanadest kaladest, kes juba esmapäeva hommikul säraval ilmel kooli jõudsid, kohtusime meie Pauliga alles teisipäeval. Sõjapohmell? (*toi-metus*)

Kaitseliiduga seotud elu kirjeldab kogenud militarist, Nõmme Malev-konna Juuniorkompanii 3. rühma 1. jao ülem reamees Artur Aava.

Olen üks väheseid ja noore-maid reamehi Eestis, kellel on ametlikult alluvuses 12 meest. EKL-ga liitusin umbes 2 aastat tagasi. Valik oli tol hetkel vabatahtlik, aga südames on lahingsõdurina riigi teenimine muutunud kohustuseks. Esi-mesest päevast peale Juuniorkompaniis tundsin, et on raske kuuluda rühmitusse, mis on EKL-i parim. Nõuded, mida sõdurile esitatakse, on selge mõtlemisvõime, pädevus ja füüsiline kui ka vaimne vastu-pidavus. Seejuures mõeldakse ka tugevat psühholoogiat. Kui need nõuded on täidetud, oled teoreetiliselt juba EKL-i rida-deste värvatud.

Omadest pikaagestest tree-ningkogemustest kinnitan, et hakkama saamine pole lihtne. Nõrgad murduvad ja lahku-vad, kuigi kedagi ei heideta kunagi selle pärast sunniviisi-liselt välja. Väljaõpe sisaldab sõduri baaskursust (SBK), need on oskused, mida peab omama iga sõdur, kes kuulub Eesti Kaitseliidude ridadesse. Kui oled selle läbinud, hakkab toimumine spetsialiseerumi-ne, mis tähendab kindla ame-tikoha saamist üksuses. Kui üksus koosneb võitlejatest, kes tunnevad üksteist ja oma tööd piisavalt, on tegemist tasemel üksusega. Kogu õppeperioodi jooksul omandad teadmise eri

valdkondades, mis kuuluvad Kaitseliidude õpperežiimi. Valdavalt saab teadmisi rak-endada ka paljudes tsiviilelu valdkondades, alustades enesekaitsest ja lõpetades lapsele onni ehitamisega.

Kaitseliit annab mega kogemuse tuleviku tarvis, kui on pikem plaan teha sõjaväes karjääri. Aeg on näidanud, et kui tahtmist on, siis võib ju-niorkompanii sillutada teed isegi NATO-sse. Lõpetuseks lisan: sõduri amet ei riku meest, ainult kehv mees võib ametit rikkuda. Jõudu ja jaksu noortele tahtjatele!

Kuuldavasti on neljas vee-
rand kõige törohkem.
Igasugused eksamid, kontroll-
tööd ja tunnikontrollid tuleb
võimalikult edukalt sooritada.
Ka Marek, Pille ja Kaur pandi
koolipinki pead mõlgutama
küsimuse "Mis juhtub, kui
sööd iga päev ainult porgand-
eid?" kallal.

Küsimused:

1. **Matemaatika:** Mis on ringi pindala valem?
2. **Kirjandus:** Kes andis välja lehte „Sakala“?
3. **Keemia:** Mis on CaCO_3 ?
4. **Füüsika:** Mis on akustika?
5. **Emakeel:** Tõmba joon alla lauselühenditele. Põll ees, silmad kinni, kükitasin maha. Kükitasin küll.
6. **Inglise keel:** Sõna „put“ kolm vormi.
7. **Geograafia:** Mis keelt räägitakse maailmas kõige rohkem?
8. **Bioloogia:** Mis juhtub kui süüa liiga palju porgandeid?
9. **Ajalugu:** Mis bänd esines meie koolis 16. märtsil?
10. **Vene keel:** Joonista pilt, mis iseloomustaks sõna „šuburšutsja“.

Õiged vastused:

1. πr^2 2. Carl Robert Jakobson 3. katlakivi 4. heliõpetus 5. Põll ees, silmad kinni 6. put-put-put 7. hiina 8. kust meie peaksime tead-
ma? 9. "Cookies" 10. šuburšutsja - saherdama/sehkendama

Kaur Kõtsi

1. πr^2 1 p
2. Jakobson või Kreuzwald 0,5 p
3. katlakivi (pika vaagimise peale arvas ära, peaaegu helistas sõbrale) 1 p
4. ruumi omadused + võime heli edasi kanda 0,5 p
5. Põll ees, silmad kinni, kükitasin maha. Kükitasin küll. 0,5 p
6. put-put-put 1 p
7. hiina =P 1 p
8. terved hambad, palju karotiini, loomsete valkude puudulikkus jms. 1 p
9. küpsised The Cookies 1 p
- 10.

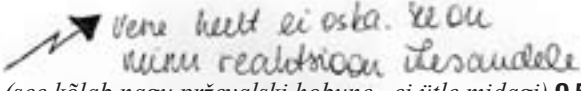
1p

KAUR: mediteerimine eemaldab katlakivi sisetorustikest!

Kokku: 8,5/10

Pille Riismaa

1. π^2 (Nalja teete vä? Käisin koolis 10 a tagasi. Ei mäleta) **1 p**
2. Jakobson, C. R. (sa ei tea, Kaur, onju?) **1 p**
3. pesupulber (karbonaad on liha, kui on kont sees) **0 p**
4. kõla **0,5 p**
5. Põll ees, silmad kinni, kükitasin maha. Kükitasin küll. →
Need on verbite lauselühendid. Alati eraldatud komaga.
Lisapunkte palun. **1 p**
6. put,put,put - 3 sõnavormi. Bingo, nii lihtne see ongi. **1 p**
7. hiina keele omi suure tõenäosusega. **1 p**
8. lähed näost oranžiks **1 p**
9. "Cookie"- vist või "Cookie's" (Ansambel „Koer”!) **1 p**
10.
(see kõlab nagu přeivalski hobune –ei ütle midagi) **0,5 p**

Kokku: 8/10

Kes viimasena naerab, naerab paremini. Pille naeris liiga vara...

MAREK: On alles sadistid – tõmbasid neti juhtme välja!

Marek Mäemurd

1. $S=\pi r^2$ **1 p**
2. C. R. Jakobson **1 p**
3. katlakivi **1 p**
4. ruumi kuuldavus **1p**
5. Põll ees, silmad kinni, kükitasin maha. Kükitasin küll. **1 p**
6. put, put, put **1 p**
7. hiina **1p**
8. Muutud porgandi nägu **1 p**
9. Pole kuulnudki **0 p**
- 10.

Kokku: 8,5/10

Džihad

„Et oma hinge eest hoolt kanda!“

Viiimasel ajal on üha põletavamaks probleemiks meie haridusmaastikul kujunenud küsimus, kas Eesti koolides peaks õpetatama kohustuslikus korras religiooni/ usu õpetust või mitte. Ja kuigi on selge religiooni mõju ajaloo kulule ja kultuuride kujunemisele, on tegemist polütahkse probleemiga, mille lahendamine pole lõplikult veel kellelgi õnnestunud. Nimelt, nagu kõikide muude muredega, on siingi arvamusi mitmesuguseid ja arvavad asuvad põhimõttelistel vastandpoolustel.

Aine, mille õpetamise üle vaieldakse pole omandanud veel isegi mingit ühtset nime: usuõpetus, religiooniõpetus, maailmavaateõpetus (Soomes) jne.. Olenevalt arvajast varieeruvad ka õppeaine eesmärgid ning õpetatav materjal sisuliselt. Tinglikult võiks öelda, et usuõpetus oleks kõigest versioonidest kristluse keskseim ja hõlmaks ka kristlikke eetikanorme. Põhimõtteliselt on ju Euroopalik arusaamine moraalist igal juhul kristlik, nii et meeldib see meile või mitte, tuleks ka ilma religioosse tagapõhjata Eetika tundides suure tõenäosusega juttu puusepa kasupojast ja tema arvamistest.

Religiooniõpetus on tund, kus antakse ülevaade kõikidest maailma usunditest. Nagu EELK-i (Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku) kodulehel

seisab, pole religiooniõpetus usuõpetus, vaid pluralistlikel alustel õppeaine, milles ei tehta kohustuslikuks ühegi religiooni ega maailmavaate pooldamist (see seletus meeldib mulle väga). Loodetavasti jõutakse kunagi ka Soomes levinud maailmavaateõpetuseni, mis annaks isegi terviklikuma pildi maailma elanike vaimsusest.

Ja muidugi on ka need, kelle arust religiooniõpetust pole tarvis mingil kujul. Meie harjumuspärasest materjalistlikus keskkonnas tundub enesestkõrgeimõistetav naeruvääristada kõike käega mittekatsutavat. Tundub justkui ebaoluline

Loomulikult pole religiooniõpetus juba iseenesest mingi imevitsake, mis meile tolerantsuse ja mõistmise ajju ning südamesse lööb.

füüsika ja matemaatika tundide vahele tsurgata mingit etnograafilis-ajaloolist jama, mis tänapäeval justkui mingit rolli ei mängiks. Aga siiski. Suur osa maailmast on pidevas sõjas, pahatihti just religioosetel põhjustel ja meie seda ei mõista. Ei mõista ka miljonit muud asja. Miks kannavad moslemi naised neid kummalisi rüüde? Miks veneõigeusklikud löövad risti ette teistmoodi kui katoliiklased? Kas kirikus võib

„Religiooniõpetus pole usuõpetus, vaid pluralistlikel alustel õppeaine, milles ei tehta kohustuslikuks ühegi religiooni ega maailmavaate pooldamist.“

plaksutada?

Miks krišnaidid harva seksivad? Kas kristlastele on kõik maised rõõmud keelatud? Mida usuvad indiaanlased? ...

Palju on ka neid, kellel on paaniline hirm „nakatuda“ usuga – muutuda usklikuks. Minu arvates on see hirm alusetu – pigem oskame me nii teha oma valikud ilma eelarvamuste võrgus siplemeta – olgu valikud siis religioossed või mitte. Usuliselt haritutele on ka palju raskem „pähe määrada“ mingit täieliku soolapuhujate jaburust (mida aegajalt ikkagi kohata võib). Enamgi veel õpetab too aine neid meie seast, kes religiooselt kasvatatud on, suhtuma tolerantselt ateismi.

Loomulikult pole religiooniõpetus juba iseenesest mingi imevitsake, mis meile tolerantsuse ja mõistmise ajju ning südamesse lööb. Väga tähtis on ka õpetaja. Paljude meelest on ülekohtune, et enamik Eesti religiooniõpetuse õpetajaid

kristlased (ja sage- li vaimulikud) on. Minu meelest oleks aga isegi kurvem, kui usust ja tema tagamaadest jutustaks meile veendunud ateist, kes „ususaladust“ ei mõista. Umbes nagu muusikaajaloo tund kurdi õpetajaga. Puuduks säde. Pealegi viib üks avatud maailmavaatega noor teoloog oma õpilasi üsna kindlasti erinevate usundite esindajatega ka kohtuma, olgu ta siis ise moslem, hinduist või kes tahes teine.

Kas meie kool on religiooniõpetuse maailmaparandava valguse maandumiseks valmis? Kas meie kool üldse vajab sellist õppeainet? Mina arvan, et vajame. Pool sajandit ametlikku ateismi on olnud soodus kasvulava sallimatusele ja maailmavaadete ühe- külgsusele, nii et ühel usunal teoloogil oleks minu arvates meile nii mõndagi öelda.

Helene

„Inimesel on õigus usuvabadusele, aga tal on ka õigus infole usu kohta. Kartuses piirata vabadust mitte uskuda, on võetud ära vabadus uskuda. Olgu siis inimese valikuks kristlus, muhameedlus, hinduism või ükskõik missugune teine religioon.“

Postimees: EELK peapiiskop Andres Põder

õp. Dagmar Seljamäe

Tartu Ülikool – ajalugu (1998 – 2005)

Pärnu Sütevaka Humanitaargümnaasium (1991 – 1998)

Noorel ajalooõpetajal on antud teemaga isiklik kogemus varnast võtta, kuna temal on olnud nii religiooniõpetuse (põhikoolis), kui ka eetikatunnid (keskkoolis). Samuti olid Sütevaka Humanitaargümnaasiumis igapäevased palvused, mis aga eriti uskupööravalt ei mõjunud, sest enamik koolikaaslasti pidas end õpetaja sõnul ateistideks. Tunnid olid olnud väga huvitavad suuresti tänu huvitavale õpetajale, Joosep Tammole.

Õp. Seljamäe sõnul võiks vaidlusalune aine meie tunniplaanis olemas olla religiooniõpetuse (usuõpetus viitaks justkui pühapäevakoolile) nime all ning ta peaks andma erapooletu ülevaate erinevatest usunditest, seda näiteks 9. ja 11. klassis. „Väga noortele ei ole mõtet, sest kui sa ei ole veel õppinud argumentidele vastu seisma, kui sul puuduvad enda kindlad seisukohad, siis sa oled uutest ideedest kergesti mõjutatav. Mina isiklikult kogesin seda näiteks raamatute puhul.“ Sealjuures umbes pool ainemahust võiks olla suuna-

tud kristlusele. „Me saaksime oma kultuurist paremini aru. Enamik inimesi läheb kirikusse ja ei saa aru sellest mis seal on; kunstist, ega ka suuremast osast kunstiajaloo.“

Kui küsida, millist suhtumist õpilaste seas religiooni ja usuteemadel kõige sagedamini leidub, kostab mõtlik ajaloolane: „Pidevalt kiputakse kirikus nägema mingit tagurlikku jõudu, ei arvestata sellega, et tema roll ajaloos on olnud erinevatel ajajärkudel erinev.“

Isiklike usulisi vaateid Dagmar küll ülejäänud kooliperega ei jaga, aga tema sõnul pole selles vallas tehtud otsused seotud sugugi koolitundidega. Sealjuures hoiatab õpetaja meid hoolikalt suhtuma kõikvõimalikku lektüüri, mis maailmapilti liigutada võib, sest raamatud võivad väga kavalalt avada probleeme autori nägemusele vastavas suunas, mitte aga anda erapooletut ülevaadet teemast.

õp. Vootele Hansen

Tartu Ülikool – geograafia (1980 – 1985)

Tallinna Väike-Õismäe Gümnaasium (end. 17. Keskkool, 1975-1980)

Usuõpetuse üle peetud vaidlustes on minu arvates kasutatud osaliste poolt mõisteid erinevalt. Vastased, kaitstes usuvabadust, pelgavad usu pealesurumist. Kaitstjad soovivad tutvustada ühte inimese olemisega kooskäivat nähtust. Saamaks nendest väidetest aru, tuleb piiritleda mõisted „usk“ ja „usuõpetus.“

Usk on üks seitsmest põhi-voorusest (mõistlikkus, mõõdukus, vaprus, õiglus, usk, lootus ja armastus), mis tähendab usaldust.¹ Usaldust Looja vastu ja kaasinimese vastu. Üks vanadest kirikuisadest (Tertullianus) on öelnud: „Ma usun, sest see on absurdne (mõttetu, ebakõlaline).“ See ütlus peegeldab usalduse sisu, kui ma ise ei näe olemise eesmärki ja mõtet, siis ma ikka usaldan enda Loojat. Kirik peab usku koos teiste voo-ruustega Jumala anniks, mida võib endale paluda ja otsida, kuid mis jääb siiski saladuseks (müsteeriumiks).

Järelikult ei saa usku õpetades anda. Küll võib usuõpetus tutvustada neid vorme, kuidas

inimesed eri maadel ja aegadel on usku viljelenud. Seaduse järgi peab üldharidus andma ettevalmistuse elu jooksul hakkama saamiseks. Usu- ehk religiooniõpetusest on kindlasti kasu, kui sattud näiteks õigeuskliku töökaaslase matustele või moslemist sõbra pulma. Kindlam tunne, kui saad aru, mis toimub ja ei pea ainult teiste käitumist jälgima. Iseasi on see, et usuõpetuse õpetajaid pole piisavalt.

Õpetamist on mõistlik alustada lähemast, see on Eestis olemas olevast usutraditsiooniga ja seejärel tutvuda kaugemate maadega. Mõnikord on usuõpetust kardetud ka see- pärast, et maailmas on ususõjad. Natsionalismi tõttu on samuti verd valatud, kuid keegi ei taha keelata emakeele või oma rahva ajaloo õpetamist.

***

¹ Ladina keeles „fide“, mis on juriidilises keeles sageli kasutatav. Näiteks „bona fide“ – heas usus tegutsemine so tegutsemine arusaamises, et täidetakse kõik kohustused kõige paremini.

Kes tuli lavale saatejuhti lähemalt vaatama?

Emakeelepäeva (14.märts) tähistati meie suure kirjaniku Kristjan Jaak Petersoni auks seekord üsna teistmoodi. 5-8 klass selgitas välja, kes on põhikooli „Tugevaim Lüli.“

Nagu ka mängu nimi ütleb, olid selles mängus kõik tugevad. Mängujuht **õp. Triinu Lehtoja** oli äärmiselt sõbralik ning ei pildunud õpilasi koledate solvangutega nagu see on tavaks kuulsas telemängus „Nõrgim Lüli.“ Et mängu naljakamaks teha, oli saatejuht riietatud musta, peas oli tal vahva parukas, ninal mõnused prillid.

Igast vanuseastmest oli välja valitud 10 inimest, kellele hakati esitama küsimusi emakee-

le ja kirjanduse valdkonnast. Kõigile esitati kaks küsimust, peale mida pidid pealtvaatajateks olnud õpilased kellegi välja hääletama. Paralleelidevaheline vastasseis oli suur ning üldiselt kasutati sellist taktikat, et ühe klassi õpilased hääletasid teised välja ja siis hakkasid üksteisega võistlema. Kuid kes teab, äkki olid need otsused tõesti lihtsalt kokkusattumused? Ja võitjad olid: **Alvar Tiisler (5b) Aile Arro (6b) Karl Martin Kajak (7b), Heidi Leid (8b).**

Publik pidas end hästi üleva, eriti nooremad. Kuid oli ka erandeid - vanemate klasside seas vihastas paar neidu, et nende klassist kõik välja hääletati ja mõni inimene pidas

seda lihtsalt igavaks ning läks tagasi tundi. Publiku seas oli näha ka paari kirjandushuvilist õpetajat.

Mõte teha midagi enneolematut ja tavapäratut tuli õpetaja Lehtojal kolleegidega, kes soovisid midagi meelde jäävat. Kuid ega selle valmistamine lust ja lillepidu polnud. Triinu pidi pool nädalat küsimuste kallal tegelema. (No mõelge nüüd ise: igale vanuseastmele oli ette valmistatud 114 küsimust, vanuseastmeid oli neli – kokku 456 küsimust). Õp Lehtoja jäi ise mänguga 100% rahule. Nagu ka enamik publikust - väga tubli temast, et ta sellise suure töö ära tegi!

Heidi

Foto: Kaur Kõtsi

Reinkarnatsioon! Kristjan-Jaagu teine tulek.

Mõtisklus konkurentsist, elu mõttest ja ilust. Eksamite eel...

Sa oled noor. Jälle on üks kooliaasta seljataha jäämas. Maailm on sulle avatud. Sul on unistused ja salasoovid või õigemini olid. Ühel päeval märkasid sa, et ei taha enam seda, millest unistad. Sa ei tea enam, mis on su unelm. Ainus asi, mida sa tead, on see, et sa pead õppima ja pürgima kõrgemale ja kaugemale. Sa kardad seda, mis juhtub siis, kui sa ei ole parim. Kui sa ei saa jagu konkurentsist ja langed välja. Oled unustanud, mis tunne on tunda hinge ja mõistusega. Oled eksinud ja hirmunud. Kuid samas tugev.

Just sellistel hetkedel oleks vaja vaadata endi ümber, et näha. Näha ilu ja headust läbi selle julmuse ja kurjuse, mida igal pool väga palju on. Miks vaevata end viha ja pettumuste

mürgiga?

Andestage teistele ja endale kõik vead. Keegi meist pole täiuslik. Olge head lähedaste ja võõraste vastu.

Paar nädalapäeva tagasi palus üks vanem naisterahvas minult teenet. Ta palus midagi, millega ta ise oma vanadusest tuleneva tervise halvenemise tõttu ise hakkama enam ei saanud. Ma aitasin teda. Ja kui ta mind hiljem tänas, kõlas tema hääles selle tänu kümnekordne peegeldus. Ning kui ta mulle "head päeva" soovis, ei kõlanud see tühjalt, nagu tavaelus see alatasa on. See, võiks öelda, tegi mu päeva ilusamaks. Ja pani mõtlema.

Siit ka kohe küsimus. Millal sina, hea lugeja, viimati kedagi nõnda, tõsiselt mõeldes tänasid. Või head päeva soo-

visid. Miks on nõnda raske vahest näha oma ninaotsast kaugemale? Miks me teeme haiget, ja ei näe tagajärgi? Kas on asi selles, et me ei taha neid näha. Või leiame, et me ei pea hoolima kellestki, kes otseselt ei puutu meie igapäevaelu?

Või ehk polegi asi egoismis, vaid hoopis sellest metsikus kiiruses, millega me elust läbi tormame. Tehes enamikku asju poolikult ja rohmakalt, märkamata sellest tulenevat vaeva ligimestele. Ma usun, et me kõik oleme head ja hoolivad. Iseasi, kas me julgeme seda ka välja näidata.

Vahel tuleks lihtsalt võtta sõbral käest kinni ja koos peatuda. Kuulata ja vaadata. Maailmas on palju värve ja hääli, mida esimesel kiirustaval pilgul ei pruugi märgata. Kuid nõnda seistes, võime ka

näha inimesi, kellele me oleme tahtmatult piina valmistanud. Neilt võiks andestust paluda. Ja uskuge mind, see soov saada lunastust annab palju rohkem, kui isegi lunastuse kättesaamine ise anda võiks. Andeks saamisel ja andestamisel on selline huvitav mõju, et see võib muuta nii meid kui ka meie lähikondlasi. Võiks isegi öelda, et see võib teha õnnelikumaks. Nõnda tulekski unustada viha ja äng. Ning pöörata saabuva suvega uus lehekülge elus. Tuleks elada nii, nagu me arvame, et on teistele ja endale kõige parem. Sellise eluviisiga võidate te oma elu palju südameid ja elate puhtalt täisväärtuslikku elu. Olles vaba ja isikupärane.

Kaidi

NOORED ELUKUNSTNIKUD

Kõigil on unistused. Väga paljudel on unistus rikkaks saada ja seda juba üllatavalt noores eas. Mida aga ootamatult sülle kukkunud rikkusega peale hakata?

o Kui mul oleks miljon krooni... sooviksin ma autokitti (Margus 1a)

o ostaksin lipu, limusiini, maja, basseini, kooliasju, televiisori, arvuti, auto, süüa, telefoni (Viktor 1a)

o ostaks ma endale kassi ja koera koos pojadega koer on taksi koer ja ma ostaksin veel merisea ja kalad (Karen 1a)

o ostaksin kena majakese looduses (Liis 1a)

o Ma ostaks selle raha eest maja; Metsas, looduse kohas. (Mari-Liis 1a)

o valmistaksin üliveoki. (Rainer 1a)

o ostaksin maja, barbie, meri-

neitsi barbie (Merili 1a)

o Ma ostan endale auto. (Mart 1a)

o Ostaks auto maja, garaaži, basseini (1a)

o Siis ma ostaksin basseini, auto, maja ja soojamaa reis (Sigrid 1a)

o (Kui mul oleks miljon krooni, siis ma ostaks metanooli) 1a

o Ostan laeva – elaks terve elu mere sees, tegelt käiksin laevaga ka maismaal; ostaks süüa ja elaks õnnelikult elu läbi! (4a)

o Ostaksin endale maja üksikule saarele ja teeksin ise enda laeva. Annetaksin laste- ja pensioni fondi (4a)

o Miljoni krooni eest reisiksin ümber maailma ja läheks ostaks poest igasuguseid asju ja veel koguksin ma raha juurde. (Andre 4a)

o Ostaks auto, ostaks veepargi ära (4a)

o Ma ostaks oma- le auto ja maja. läheks reisima, shoppama ja välismaale elama. Annetan vaestele.. (Kenet 4a)

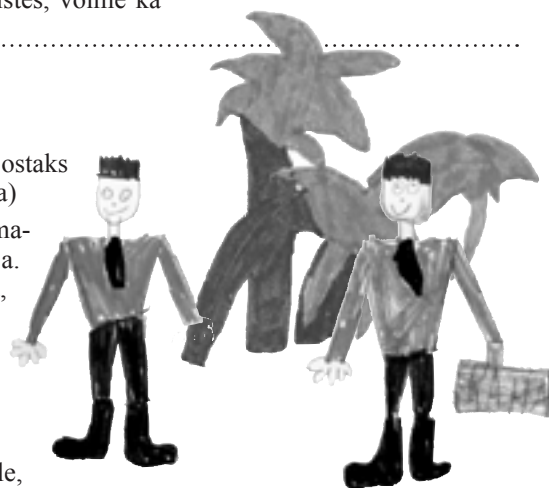
o Läheks reisile, shoppama, ostaks auto, ostaks maja, ja osa raha paneks sampoonga fondi kasvama. (4a)

o Ostaks veepargi ära! Ostaks endale kosmosesse maja. (4a)

o Siis annetaksin pool miljonit heategevusele. Osa annetaksin loomadevarjupaigale. Võtaksin endale varjupaigast loomi. (4a)

o Ostan maja, auto, pumba, veepargi, heategevusse. (4a)

o Ostan auto, maja, muusika-

videomaki, dvd-mängija, videosid, dvd-sid ja pumba. (4a)

o Selline oleks meie kooli pesamunade ostukorv. Mida teeksid miljoni krooniga sina?

Kahju ainult, et miljonäri staatus paljudele ainult unistuseks jääbki, aga kui ei saa rikkaks rahaliselt, võib saada rikkaks vaimult!

Merili

Eksimine on inimlik. Poliitik on seeläbi inimene ruudus.

Ei, kohe üldse ei saa ma aru, miks poliitika tänapäeva noorsoole pop ja noortepärane ei tundu. Ma ei tea küll ühtegi teist eluvaldkonda, mis nii igäüht puudutav ja samas ka niivõrd (hale)naljakas oleks.

“Võõrsõnade leksikon” annab poliitika definitsiooniks “klasside põhihuvide ja nende vastandlikkude suhete väljendus”. Võib-olla käib see välismaal niiviisi, aga karta on, et meil nõnda poliitikat ei aeta. Eesti viimase aja riigijuhtimises toimunud sündmusi vaadeldes võiks arvata, et definitsioon meie vabariigis kõlab rohkem nagu: “Mina, kes ma olen valitud ülearu hästi tasustatud kohale, teen seda, mida ma heaks arvan ja mis mulle kasulik on, senikaua kui tahan, või kuni keegi, kes on veel nahaalsem, tuleb ja võtab koha üle”.

Kindlasti võiksin ma veel filosoferida selle üle, miks meie riigijuhid on ebakompetentsed ja parteid huvitavad

isiklikust võimust rohkem kui rahva heaolust, kuid palju lõbusam on seda teha siis, kui ma olen osutanud paarile värvikamale juhtumusele, mis paari viimase kuu jooksul meie kõiki jalgu lonkavas riigiparaadis on sündinud.

1) Välisminister Kristiina Ojuland tagandatakse kahtlase dokumendi kaotamissüüdistusega, mis väidetavalt leidis aset isegi enne ministri ametisse astumist. Huvitav, kuidas mõjus välisministri tooli ümber ajamine Eesti mainele välisriikide silmis?

2) Justiitsminister Ken-Martti Vaherile avaldati umbusaldust seoses tema plaaniga korruptsioonivastases võitluses. Jah, Vaher ei osanud nähtavasti uneski näha, kui suurt kära võib tekitada riigikogus mõte korruptsiooni vähendada.

3) Valimistel just Keskerakonnast tüdinud rahvalt palju hääli saanud Res Publica alustab liivajooksud läbirääki-

misi Tallinna juhtimise asjus Keskerakonnaga.

4) Partsi valitsus rebeneb lõpuks kõigist õmblustest.

5) Ülim küünilisus- Res Publica vihjab võimule pääsemise eesmärgil viimases hädas isegi koalitsioonile Keskerakonnaga.

6) Uus valitsus on sündinud Rahvaliid, Reformierakond ja Keskerakond ühendasid käed (Savisaare eelmiste valimiste peamine lubadus – astmeline tulumaks- jäi jälle õnneks mängust välja).

Keegi tark onu (Ernie Kovac) on kunagi öelnud, et poliitikut on inimesed, kes enne valimisi raputavad su kätt ja pärast valimisi su usaldust. Millegipärast on mul raske uskuda tema võõramaist nime ja tahes-tahtmata arvan ma, et nii tabavalt ütlemiseks peab ta küll kuidagi Eestimaa riigijuhtimisega kokku puutunud olema. Minu kriitika ei tähenda seda, et välisriikides kõik sada protsenti korras oleks,

aga meie poliitika annab kohati ebastabiilsusega silmad ette ka neile pisikestele kodusõdades vaevlevatele Aafrika riikidele, mida tihtipeale telekas näidatakse. Sellise valitsuste vahetumise tempoga ei jõua ju ükski neist oma algeid plaane täita ja riigisisene arenguks vajalik tähelepanu läheb mõttetu ja hirmkalli lehmakauplemise pidamiseks. Valitsusi võetakse lahti- pannakse kokku lausa regulaarselt nagu Legomaju ning iga nelja aasta tagant käivad valimised annavad hääli korraga kohe mitme eri komplekti jaoks. Igatahes võime me huviga tulevikku vaadata, sest ma pakun, et sama tempoga jätkates meil vähemalt igav lähiajal ei hakka. Ja loodetavasti, kui kord aeg paras on ja riigi juhtimiskang meie (praeguste õpilasete) kätte jõuab, siis me oleme ehk õppinud eelkäijate vigadest ja hoolitseme oma riigi vaimse tervise eest paremini.

Rate 4 ever.

Indrek

Keeltepäev

27. aprillil oli meil au kogeda võõrkeele päeva suursugusust ja peesitada tema uhkuses.

Tagumisest reast avanes mulle suurepärase vaade inimestest ja tegemistest. Igasugust rahvast siples lava ees ja tehti viimaseid ettevalmistusi ja ühtäkki täitus saal Joonase (11b) sügava häälega ning ta andis teada, et show algab. Ja algaski!

Show algas nimelt tüdrukutega (gümnasistide ühendkoor!!!), kes laulsid laulu naeratamisest, nad laulsid alguses mööda, ent lõpus said nad vist lavahirmust lahti ja lõpp läks sujuvalt. Peale laulu oli aeg küps luule jaoks. Lavale ronis kaks neidu ja üks noorsand. Ma ei oska halligi öelda luuletuse kohta, sest tagumises ritta ei olnud absoluutselt midagi kuulda. (Mitte kunagi ei oleks ma eeldanud, et meie armsai-

ma kooli aula akustika on nii nigel!) Peale luuletust teatas Joonas, et lava on etenduse päralt. Etenduseks versioon Buratinost ja esinejateks iga-sugu kostümeeritud rahvast 9-11. klassini. Oma uute teadmistega akustika kohta olin ma ette valmistunud, nimelt ajasin ma kõrvad kikki ja etendusest saingi umbes poole kuulnud, kahjuks oli see vene keeles ja aru sain ma sellest poolest umbes ühe viiendiku, mis on väga kurb, sest lavaline liikumine ja näitlemine oli väga tore.

Kui juba venekeelne näidend, siis sellele lisati sappa ka venekeelne laul, mida ma ei kuulnud, kuid poistel tundus laval tore olevat, osad neist ei suutnud naeru tagasi hoida. Laulule järgnes üks tore luule-

tus Paul Klõšeiko poolt. Paul ei läinud riski peale ja luges selle mikrofoni, see oli temast tore, sest Paulil on minu arust väga mehine hääli ja seda oli tõeline lust ja rõõm kuulda. Peale Pauli luges luuletuse ka Helene Urva, kelle diktsioon oli väga hea, vähemalt sellel osal luuletusest, mida ma kuulsin, nimelt läks Helene riski peale ja ei kasutanud nüüdistehnoloogia imet - mikrofoni.

Peale seda oli veel paar laulu ja luuletust, mõned jaapanikeelsed haikud ja üks multifilm. Ära tuleks veel mainida Helene ja Joonase sketš “Liebe in Berlin”, kus mõlemad hiilgasid Berliini dialektiga. Selline võõrkeeleoskus on alati kiiduväärt. Sketš “Airport Check-in” oli samuti tore, eriti

see, et Toodo oli poole ajast kardina varjus peidus. Päeva jäid lõpetama tõsiselt hea laul “Mein Lieblingsfach” 11b klassi esituses ja seesamune tütarlaste ansambel, kes päeva ka alustas.

Kokkuvõtteks võib öelda, et tegemist oli kahekäigulise gourmet roaga, mille põhi-koostisosaks oli keskpärasus, mis oli võrdsitatud halva akustika ja hääldusega ja magustoiduks paar tõsiselt head luuletust ja laulu, näidend ja kaks sketši. Täitsa tore.

Barbaros

Loo autor toimetusele teada

MINU KOOL

NAGU 2 TILKA VETT

SERGEI
Käsi tundmatu naise jalal

SNOOP DOGG
Käsi Raivo Verki jalal

Staaridehõnguline kevadpäev

Väikesed kooliinimesed on visanud ranitsad kus see ja teine ning tantsivad keskpäeva päikeses ringis ümber õitsvate kirsside. Akendelt peegeldub soe kevadpäike. Öhk on paks kevade hurmavast lõhnast. Kooli ukse ees peatub kuldse raamistusega uhke kaless. Voorimees avab ukse kooli direktorile, kes lausa hõljub väarikal sammul üle hoovi. Põiki tema eest kihutab mööda moodsal tõukerattal Huvijuhhi noorem vend. Kokkupõrget vältida üritades pöörab ta viimasel hetkel lenksu risti, maandudes rinnuti direktorihärra jalge ette.

„Ai, ai, põrgu, kui valus! Ui ui! Täitsa muhvis,“ hingeldab noormees.

Direktor vihastades: „Nonii! Mis päevitamine see siin toimub keset tööpäeva.“

„Tere-tere, isake, ma...“

„Ja mida on sulle õpetatud vandumisest. Meie majas ei vannuta. Kas sa oled juba unustanud sisekorraeeskirja?“

„Ma just hakkasin...“

„Kuss! Ära haki vahele, kui vanem inimene sinuga räägib. Mis see siis olgu!“ katkestab direktor.

„Mina ei ole süüdi. Mina täiesti rahulikult tuln ja...“

„Hea küll, hea küll. Ja nüüd

tööle. Aga pea meeles. Kui ma sind veelkord töölt kõrvalehilimiselt taban, hakkad sa iga päev sööklas tanguputru tampima.“

„Jah, isake. Jah, just nii.“

„Ja selle mänguasja võtan ma seniks enda kätte hoiule, kuni sa tööd austama õpid. Nüüd mine!“

Direktor keerab kabineti uksele kaks tiiru peale, pistab tõukeratta sahtlisse, katab aknaruudud kardinaga ja vajutab laua all punast nuppu, mille peale seksioonkapp teeb tiiru ümber oma telje. Poolt kabinetist täidab lai voodi. Kiirelt riietudes heidab väsinud ametimees siidpatjade vahele tukkuma.

***

Aulast kostab valju muusika vahele lõbusaid naeruhõiskeid. Videvikuga koos on kätte jõudnud iga-aastane staaride pidu. Kisakoori saatel astub lavale Anne Veskiks maskeerunud keemiaõpetaja. Teinud lühike sissejuhatus, hakkab kõlama „Roosiaia kuninganna“.

„Roosiaias ringi käin...“ ümiseb kogu peorahvas nagu ühest suust.

***

Direktor ärkab lärmi peale unesegaselt sonides: „Pange see siga ketti, kurat, mul pea niigi valutab!“ Pimedas toas rumala näoga ringi vahtides meenub talle, kus ta on. Meie uinuv kaunitar pühib uneliiva ripsmeilt, komistab lülitiit kombates tooli otsa ning hakkab teadmata ajendil kaarte laduma.

„Olgu neetud see staaride pidu. Vagahing ei saa nõnda oma tööd teha.“ Unest rasket pead käele toetades tõmbab direktor kaardipakist suvalise kaardi, mida proovib arvata.

„Ruutu emand,“ pakub ta. Aga oh häda! Lipik osutub hoopis poti kuuks.

„Peab nentima, ladumist on üksi kaunis jura mängida. Kutsuks ehk mõne kenama kolleegi kampa,“ unistab „laduja“ sahtli põhjast väljakraabitud sümpaatse naisterahva fotot

silmitsedes.

***

Saal on haudvaikne, kui oma esitust juhatab sisse tööõpetuse õpetaja.

„Puutöörohket kukeaastat kõigile!“ teeb ta alguse ja asub kohe asja kallale. Staar, keda mina kehan, on Robert Jordan mu lemmikraamatust „Kellele lüüakse hingekella“. Robert Jordan on just õhkinud silla ning põgeneb läbi metsa koos truude kaaslastega. Õnnetuseks kukub ta ustavalt ratsult, murdes reieluu. Tal ei jää

muud üle, kui haarata püss ja jääda kohe-kohe künka tagant ründavat vaenlast ootama. Vot seda põnevat seika mina etendangi.“ Tööõpetuse õpetaja viskub tühja juttu tegemata puust relvaga kõhuli. Samal ajal „verisest“ jalast kinni hoides. Naisõpetajad katkestavad oma privaatlauas küpsisenärimise. Daamide õhevil näod räägivad: „mm... nii mehine“ või siis

„sellist šarmantset meest olen ma endale alati tahtnud, tema suudaks küll minu eest vapralt seista.“

„Pahh! Pahh!“ teeb tööõpetuse õpetaja.

Hardi

Klatsh & Kõmu

Armastuse allikas – Järveotsa Gümnaasium

Päike käib päev-päevalt üha kõrgemalt ja paitab ikka soojemini talve-
nest virguvat maad. Igal õhtul ulatab päev hämarusele kae, jättes endast maha õhetava taeva-
taevaotuse, et aovalguses taaskord ühist rännakut alustada. Ööpimedus õhkab vaid salapära ja peidab endasse lõõmavaid silmapaare, kes teineteist esmakordselt leidnud. Mahe tuul kannab kergeid magusid jutte... On selge, et lembeõhulaev on selleks suveks taaskord Maarjamaale ankrusse jäänud.

Laevameeskond ootab avastüli uusi nägusid, et aastateks pikale kruisile asuda, kus päikest ja rõõmu jätkub kõigile. Ja ennäe. Esimesed kiired ongi juba platsis ja lehitavad särasilmil piletitega, justkui oleks tegu lotovõiduga. Ja küll nad on koos kenad! **Noormees, kel sel kevadel seisab põhikooli lõpp ees**, ajab asjalikku liini mürisevate mootorite maailmas ja teda võib tihti näha kiivri ja kaherattalise sõbra seltsis. **Neiu, kes sügisel sai rebaseks ristitud**, jätab aga vastukaaluks sootuks õrnema mulje. Ta on kena ja stiilne ja missugune ilus lai naeratus! Kõrged kontsad, käekotis alati leiduv väike peegel, huulepumat ja silmavärv kuuluvad

tema igapäeva. Nad jätavad ideaalse paari mulje ja küll nad seda ongi...

Mõned, kes liialt araks lõõn-
nud, avaldavad oma lõkkele
lõõnud tundeid kirjade teel
ning katsuvad sel viisil enese-
le reisikaaslast leida. Juhtumi-
si on aga Hr. Adressaadiks üks
ja seesama **mehehakat**, kes
ei paista veel olevat tüdinenud
oma **pikkadest blondidest ki-
haratest ja rulapoisiketsidest**
ning veedab ikka lõbusasti
aega teiste omasuguste hulgas
uisupargis. Vast sellepärast tal
nii palju lööki ongi, eriti nen-
de **äsja põhikooli astunud**
neidude hulgas, kellest üks
on blond ja teine brünett.
Kõige paremini tunneb nad vist
siiski ära triibuliste põlviku-
te ja pidevalt ninapidi koos

olemise järgi. Olukord on
äärmiselt pingelise varjundi
omandanud, kuna noormees
ei suuda teha valikut. Kord
saadab ta ühele kauneid sõnu
ja kraabib valusa haava teise
südamesse, siis jälle vastupidi.
Asjale lisab veel vürtsi see, et
noormehe salajasele suhtlemise-
le noorte neidudega on jälle
saanud **tema enda tüdruk-
sõber** ning korraldab nüüd pide-
valt stseene! Draama, draama,
draama!

Kas lehmad lendavad? Või
kepslevad niisama õhulosside
valdustesse kuuluvatel heina-
maadel? Või kükitavad hoopis
kuskil mülkas, et mitte säärasel
palaval perioodil kuumaraban-
dust saada? **Meie lehmmees**,

endiselt tundud oma rohelise
kammi ja mustavalkkirju üli-
konna järgi, seikleb kord siin,
kord seal. Tema silm näeb vah-
helduva eduga häid ja halbu
päevi ning süda tunneb kord
rõõmu ning siis jälle karjub
valust. Põhjuseks ikka ja jälle
kes muu kui too **pikapatsi-
line plika, kes lehmehoga**
samas klassis õpib (kui seda
vastu suve veel ikka tehakse?)
ning pärast kooli kitarrikeeli
sõrmitseb, justkui mõni
noor virtuoos. See tirts tundub
olevat õige vallatu ning ajab
teistelgi pea segi. Või ajavad
ameerika naeratused tema pea
segi? Kes seda teab! Aga koos
on teda sellegipoolest nähtud
oma **paralleelklassivennaga**,
kes osutub lehma suureks sõ-
braks. Elame-näeme, kes sest
kolmnurgast lõpuks võitjana
lahkub...

Iga algus on millegi lõpp ja
iga lõpp millegi algus. Täiesti
uus nägu siin leheveerul on
gümnaasiumi teise astme
mehehakat, kes oma
heledate juuste, mööda
maad järgi lohisevate
laiade pükste, mütsi,
agulipoisi oleku ja
jaapanikeelsete mee-
litustega südameid
püüab. Tundub, et
temagi peas haub
plaan väike väl-
jasõit teha. Mõne
neiu südame
on ta üles
küttnud,
k u i d
ü h e l
l a u s a
p õ -
l e m a
s ü ü d a
n u d ,
m i s t õ t -
t u t o o

neiu on otsustanud eelpool
mainitud ameerika naeratuses
loobuda ning otsustanud nüüd
idamaise romantika kasuks.
See tütarlaps on meie kooli-
perele tundmatu, kuid näitas
oma nägu paljudele esmakord-
selt, ilmudes setudega ühel pä-
eval meie silme ette. Kena, kui
noored teineteist leiavad. Ning
siinkohal ei mängi mingit roli,
kas tegu on kellelegi lõpu
või algusega, loeb vaid see,
et käiakse käsikäes õnnega ja
asutakse peagi merereisile.

Et mitte pardalt maha jääda,
tuleks piletite muretsemise-
ga kiirustada. Kaasa oleks soo-
vitav võtta hea tuju ja meel-
div kaaslane, kellega muret ja
rõõmu, häid ning halbu aegu
jagada. Head teed!

Taskurätiga lehitades,

Teie Teravsil

Flash! Flash! Flash! Flash! Flash! Flash! Flash!

Kevadekuulutaja igahommikusel patrulljalutuskäigul pilguga kooli suunas.

M.E.I.L.ile meeldib:

- vahetunnis saab õues päikest võtta
- staaride pidu, matk
- paberi prügikonteiner on täis
- suveilm, õitsvad kirsid kooli ümber
- aktiivsed õpetajad, kes viitsivad midagi organiseerida

M.E.I.L.ile ei meeldi:

- salakavalad batsillid (toovad kõha ja nohu)
- kiirustamine
- pastakad
- suveilm
- kooli sisekliima ei soodusta (noorte)õpetajate jäämist

5 küsimust

1. Mille sai Jürgen Rooste TJG-lt kingituseks?

- a) kruusi
- b) kitarristi (Degise)
- c) uued sokid (sest vanad olid katki)
- d) pastaka

3. kellele jagati kondoome?

- a) aktiivsematele
- b) Direksioonile
- c) 1b klassi õpilastele
- d) noortele vallatutele elevantidele loomaaias

2. Milline MEIL-i lugu ilmus versuses?

- a) Sander Degise spordiuudised aastast 2003
- b) Laura Ojava intervjuu õp Hallikaga
- c) Argo Kubja sebumisõpik
- d) Joonas Jõehehe ristsõna

4. Mitu liitrit puskarit saab 30 kilost sõnnikust?

- a) ei tea, sest lehes polnud kirjas
- b) oleneb poehinnast
- c) tean küll, aga ei ütle
- d) naabri Vello käest saab ikka rohkem

5. Milliseid tarkusi jagas seto-taat järka täkkudele?

- a) Näitas, kuidas pajupilli teha
- b) Selgitas, kuidas naistele märku anda, et vaba oled
- c) Ei midagi. Oli kogu aeg vait
- d) Õpetas, kuidas eriti suuri hubba-bubba mulle teha

Õiged vastused saada aadressile meilike_6@hotmail.com. Nende seast, kes reageerivad enne 30. maid, loosime välja ühe erilise M.E.I.L.-i spungi T-särgi. Täpsem info meili kodulehelt (meil.seljataga.org).